

סדר הלימוד ליום י' אלול

(הילולת רבי פנחס מקוריץ):

סדר לקוטי פאָרער"ן היינטיג:

התורה פ' לטו זכרוננו לזכרה:

דע, שעקר התחברות ודבקות להשם יתברך הוא על ידי התפלה. כי התפלה היא שער, שדרך שם נכנסין להשם יתברך, ומשם אשתמודעין לה. כי תפלה היא מלכות, כמו שכתוב (תהלים ק"ט) "ואני תפלה"; ותפלה – לשון התחברות, כמו שכתוב (בראשית ל): "נפתולי אלקים נפתלתי", תרגומו: 'לשון התחברות'.
ובשביל זה על פי רב כשאדם מתפלל נופלים לו מחשבות של גדלות. כי התפלה, הינו בחינת מלכות, בחינת אני, היא בגלות בתוך מלכות הרשעה, כמו שכתוב (יחזקאל א): "ואני בתוך הגולה". וכשהיא רוצה לצאת, אזי מתאחזת בה מלכות הרשעה הינו גדלות, שגדלות היא ממלכות הרשעה, שרוצה להתגדל ולמלך. וזה שמתפללים בכח, בזה נותן כח בתפלה להתחזק כנגד מלכות הרשעה לצאת מגלותא. וזה (תהלים ס"ח): "תנו עז לאלקים על ישראל גאותו". כד הגאון, הינו מלכות הרשעה, גוברת על ישראל, התקון לזה – שתתפללו בכח ותחזקו את אלקים, הינו בחינת אני.

וזה (דברים ח): וזכרת את ה' אלקיך, כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל. פרוש, שעל ידי הכח התקן את אשת חיל, בחינת מלכות. וזה פרוש: 'למקני נכסין' (הינו תרגום של לעשות חיל – למקני נכסין). פרוש, כי המלכות כד איהי בגלותא אזי אומרת: "אל תראוני שאני שחרחרת" (שיר השירים א), כי היא

מִלְּבַשְׁת בְּלִבוֹשֵׁי אֲבָמִין, בְּלִבוֹשֵׁי דְקַלְפִּין וּמְכַסָּה בָהֶם. וְאֵזִי:
 "בְּצַפּוֹר נִוּדְדַת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נִוּדַד" (מְשָׁלִי כ"ז), כִּי הִיא קִין דִּילָהּ.
 וְכֵד אָדָם מִתְּפִלָּל בְּכַח וּמוֹצִיא אוֹתָהּ מִנְּלוֹתָא, מִכְּסוּיִין דִּילָהּ,
 וְנַעֲשִׂית קִין לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה פְּרוּשׁ: 'לְמַקְנֵי' - לְשׁוֹן קִין
 נְכַסִּין - לְשׁוֹן כְּסוּיִין. וְעַקֵּר כּוּנְתָךְ יִהְיֶה, שְׁתַּתְקִין הַשְּׂכִינָה כְּדִי
 לְזוּגָה עִם בַּעֲלָהּ. וְזֶה פְּרוּשׁ: לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ - הַקָּמַת
 הַבְּרִית רְמִז לְזוּגָה. כִּי מִתְחַלָּה צָרִיךְ אֶתְעַרְוֹתָא דְלִתְתָא, הִינוּ תִּקוֹן
 הַשְּׂכִינָה, וְכֵשׁ הַשְּׂכִינָה מִתְּלַבְּשַׁת בְּלִבוֹשֵׁי נְהִירִין: 'חֹר סַמֵּק יֶרֶק',
 בְּחִינַת אָבוֹת, וְהִיא בְּחִינַת שְׁבוּעָה, בְּחִינַת שְׁבַעָה (ע' זוּהַר וַיֵּשֶׁב
 קפ"א). וְנַעֲשֶׂה כְּאֵלוֹ עֲכָשׁוּ נְשַׁבַּע לְאָבוֹת וְזֶה: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאָבוֹתֶיךָ כִּי יוֹם הַזֶּה - כִּי יוֹם הַזֶּה דִּיקָא. נִמְצָא עַל-יַד תְּפִלָּה בְּכַח
 נִתְחַדֵּשׁ הַשְּׁבוּעָה לְאָבוֹת:

תּוֹרַת פֶּה

אֲגוּזִים הַנִּקְרָאִים לוּזִים, הֵם רוּמְזִים לְבְּחִינַת לֵאָה שֶׁהִיא
 בְּעֵרָף, שֶׁהִיא נְקִבָּא רֵאשׁוּנָה, וְאַחֲר־כֵּךְ נְכַנְסִין
 לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת: יַעֲקֹב קָרָא בֵּית-אֵל (פְּסָחִים פ"ח). וְזֶהוּ
 שְׁפִיר שֶׁרֶשׁ"י (שׁוֹפְטִים א'), שֶׁדָּרָךְ לוֹז נְכַנְסִין לְבֵית אֵל. וְזֶהוּ (יִשְׁעִיָּה מ):
 "נַחֲמוּ נַחֲמוּ". שְׁתֵּי פְּעָמִים נַחֲמוּ גִימְטְרִיא קֹדֶקֶד, שֶׁהוּא בְּחִינַת
 עֵרָף, שֶׁעַל-יְדָה נְכַנְסִין לְבֵית אֵל. וְזֶהוּ שְׁלֹשָׁה שְׁבוּעוֹת שֶׁהֵם
 עֲשָׂרִים וְאַחַד יוֹם שֶׁבֵּין הַמְּצָרִים, וְכַנְגְּדוּ בְּאֵילָן לוֹז. בְּשִׁבִיל זֶה
 נוֹהֲגִין לְאָכַל בִּיצָה בַּסְּעֵדָה הַמְּפֹסְקָת בְּתִשְׁעָה בְּאָב, כִּי הַבִּיצָה
 נְגַמְרַת בְּעֲשָׂרִים וְאַחַד יוֹם, כְּמֵאֲמַר חַכְמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה
 (בְּכוֹרוֹת ה) (עֵין תּוֹסֵפוֹת שֵׁם): תִּרְנַגְלַת מוֹלְדַת לְעֲשָׂרִים וְאַחַד יוֹם וְכוּ',
 וְכַנְגְּדוּ בְּאֵילָן לוֹז. וְזֶהוּ הָעֶצֶם לוֹז שֶׁיֵּשׁ בְּעֵרָף אָדָם, שֶׁיִּשְׁאָר אַחַר

כְּלִיזֵן הַגּוֹף, וּמִמֶּנּוּ יִתְחַדֵּשׁ בְּנֵין הַגּוֹף בְּשַׁעַת תְּחִילַת הַמַּתִּים. וְזֶהוּ
 עֶקֶר נְחֻמוֹתֵינוּ, בְּחִינַת 'נְחֻמוֹ נְחֻמוֹ' כַּנ"ל, כִּי עַל הַגּוֹף נֶאֱמַר (רוֹת
 ג'): "שֹׁכְבֵי עַד הַבֶּקֶר", שֶׁהוּא עֵת הַתְּחִיָּה, וְהֵנָּה בַּבֶּקֶר וְהֵנָּה הִיא
 לְאָה (בְּרֵאשִׁית כ"ט) – הֵינּוּ עֹצֵם לֹוּ הַנ"ל, שְׁעַל-יָדֶהָ נִתְבַּנְּהָ הַגּוֹף.
 וּבְשִׁבִיל שְׁכָל כְּוִנָּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב הָיָה בְּשִׁבִיל רַחֵל, נֶאֱמַר בְּבְנֵי רַחֵל,
 דְּהֵינּוּ יוֹסֵף: "וְלִקְדָּקֵד נְזִיר אֶחָיו" (בְּרֵאשִׁית מ"ט), וּבְבְנֵימִין כְּתִיב
 (דְּבָרִים ל"ג): "וּבֵין כְּתִפּוֹ שָׁכֵן". רִמּוֹ, שְׁעַל-יָדֵי בְּחִינַת לְאָה שֶׁהִיא
 רֵאשׁוֹנָה, יְכוֹל לָבוֹא לְבְּחִינַת רַחֵל. קְדָקֵד וְכְתִפּוֹ זֶה בְּחִינַת לֹוּ
 הַנ"ל. עֶרְף גִּימְטְרִיא ש"נ רֵאשִׁי-תְבוֹת: שֵׁשֶׁת נְחֻמוֹ, רִמּוֹ
 לְהַנ"ל:

זִיזוּרָה פו

דַּע, שְׁעַל-יָדֵי שְׁהָעוֹלָם הֵם מְקַטְנֵי אֲמָנָה, עַל-כֵּן הֵם צְרִיכִים
 לְתַעֲנִית, דְּהֵינּוּ עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת. כִּי בּוֹדָאֵי יְדוּעַ, שֶׁאֶפְשָׁר
 לְעַבֵּד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל דְּבָר, כִּי 'אֵין הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא
 בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו' (עֲבוּדָה-זָרָה ג), אֲךָ מֵה שְׁצְרִיכִין לְפַעֲמִים
 לְעֲבוּדוֹת קָשׁוֹת, הוּא בְּבְחִינַת מַה שֶּׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם
 לְבָרְכָה (סְנֵהֲדָרִין ע"ד): 'בְּשַׁעַת שְׁמַד אֲפִלוּ אֲעַרְקָתָא דְּמִסְאֲנֵי יִהְרַג
 וְאֵל יַעֲבֹר'. נִמְצָא שֶׁאֵף שְׁבַאֲמַת אֵין רָאוּי שִׁיְהָרַג עַל זֶה, אֲךָ
 מִחֲמַת שֶׁהוּא שְׁעַת שְׁמַד, וְהֵם מִתְגַּבְּרִים וְרוֹצִים דִּיקָא לְהַעֲבִירוֹ
 עַל דָּת וְלְהַבִּיאוֹ לְכַפִּירוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, עַל-כֵּן הוּא מְכַרַח לְמִסַּר
 נַפְשׁוֹ אֲפִלוּ עַל דְּבָר קַל. וְהַעֲבוּדָה-זָרָה וְהַכַּפִּירוֹת הֵם בְּבְחִינַת
 (תְּהִלִּים קל"ה): "אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בָּהֶם" – שֶׁאֵין בָּהֶם שׁוֹם רוּחַ כָּלָל.
 וְהַקְּטַנְיָא-אֲמָנָה הֵם בְּבְחִינַת "מְקַצְרֵ-רוּחַ", שֶׁהוּא כְּמוֹ מְמַצֵּעַ,
 דְּהֵינּוּ שֶׁאֵין לָהֶם אֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת מְאָרִיךְ רוּחוֹ,

בְּמוֹבָא בְּמָקוֹם אַחַר (בְּלְקוּטֵי א סִימָן קנח), וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֵינָם כּוֹפְרִים
 לְגַמְרֵי, שְׂאִין לָהֶם שׁוּם רוּחַ כָּלָל, רַק הֵם כְּמוֹ מְמַצֵּעַ, וְרוּחָם קִצְרָה
 בְּחִינַת מְקַצְר־רוּחַ. וְזֶהוּ (שְׁמוֹת ו): "מְקַצְר־רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה" –
 שְׂמַחֲמַת שָׁהֶם בְּבְחִינַת "קִצְר־רוּחַ", מַחֲמַת שָׁהֶם קִטְנֵי אֲמָנָה
 כַּנ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה צְרִיכִין לְעֲבוּדוֹת קָשׁוֹת וּלְתַעֲנִיתִים כַּנ"ל. כְּמוֹ
 שְׂבִשְׁעַת הַשְּׂמֵד שֶׁהִיא קְלָקוּל אֲמוּנָה לְגַמְרֵי, צְרִיכִין אֲפִלּוֹ לְמִסֵּר
 נַפְשָׁם מִמֶּשׁ אֲפִלּוֹ עַל דְּבַר קַל, כְּמוֹ־כֵן כְּשֵׁישׁ קִטְנוֹת וּפְגָם
 בְּאֲמוּנָה, צְרִיכִין לְעֲשׂוֹת עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת כַּנ"ל. וַיֵּשׁ כַּמָּה בְּחִינּוֹת
 בְּקִטְנֵי אֲמוּנָה. כִּי יֵשׁ אֲפִלּוֹ צְדִיקִים שָׁהֶם קִטְנֵי אֲמָנָה, כְּמוֹ שְׂדֵרְשׁוֹ
 רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (סוּטָה מח:): עַל פְּסוּק: "כִּי מִי בַז לְיוֹם
 קִטְנוֹת" – 'מִי גָרַם לְצְדִיקִים' וְכו':

סְדֵר קִצְרֵי לְקוּטֵי מִזְמֵרֵי הַיּוֹמֵי:

תורה פד

א עֵקֶר הַתְּחִבְרוֹת וְדְבָקוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה. כִּי
 הַתְּפִלָּה הוּא שַׁעַר שְׂדֵרְךָ שָׁם נִכְנָסִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִשָּׁם מִכִּירִין
 אוֹתוֹ:

ב עַל־פִּי רַב כְּשֶׁאָדָם מִתְּפִלֵּל נוֹפְלִים לוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּדִלוֹת וְזֶה
 בְּחִינַת גְּלוּת הַשְּׂכִינָה. וְעַל־יְדֵי שְׂמַתְפִּיל בְּכַח עַל־יְדֵי־זֶה מִתְגַּבֵּר
 עַל הַפְּנִיּוֹת וְהַמְּחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּדִלוֹת וּמִבְטֵל אוֹתָם. וְעַל־יְדֵי־זֶה
 מוֹצִיא הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ וּמִתְקַנָּה. וְגוֹרֵם לְעֲשׂוֹת יְחוּד קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתָהּ. גַּם עַל־יְדֵי תְּפִלָּה בְּכַח נִתְחַדֵּשׁ הַשְּׂבוּעָה
 לְהֶאֱבֹת וְנַעֲשֶׂה כְּאִלּוּ עֲבָשׁוּ נִשְׁבַּע לְאַבּוֹתֵינוּ:

תורה פה

א הָעֵצִים לוֹז שֵׁישׁ בְּעֶרְףְּ הָאָדָם שֵׁישָׁאֵר אַחַר כְּלִיזֵן הַגּוֹף. וּמִמֶּנּוּ

יתחדש בנין הגוף בשעת תחית המתים. זהו עקר נחמתנו (עין פנים):

תורה פו

א כשיש קטנות ופגם בהאמונה צריכין לעשות עבודות קשות כגון תענית וכיוצא. אבל כשהאמונה בשלמות יכולים לעבד את השם יתברך בכל דבר. כי אין הקדוש-ברוך-הוא בא בטרוניא עם בריותיו:

סדר ימי מוהר"ת הימני:

בדרך שאל אותי ר' אהרן הנזכר לעיל אם אין אתי איזה ספר חדש ובזה החיה אותי ותכף השבתי לו שיש אתי ספר חדש שלא ראיתם אותו עדין במדינה זו ושמו ספר לקוטי מוהר"ן וזה הענין החיה אותי מאד, ואמרתי בלבי שבשביל זה לבד כדאי כל היסורים וטלטולים שיש לי שאני עכשו כמו בגלות מצרים שאני נע ונד ומטלטל ומבלבל באלקסנדריא של מצרים אשר מעולם לא עלה על דעתי להיות כאן אבל כשאני זוכה להזכיר באלקסנדריא בשוק שם הספר של רבנו הנזכר זכרוננו לברכה, בשביל זה הכל כדאי כפי מה שאני מאמין ויודע קצת גדלת קדשת נוראות זה הספר וגדל הפעלות טובות ונוראות שעושה בעולם וכו' וכו', ואם לא הייתי בכאן מי יודע מתי יהיה נזכר זה הספר בכאן, ואם לא באתי כיום בשביל זה די, בפרט שהבנתי תכף שעל ידי שאלה הזאת בודאי אזכה למכור כאן איזה ספר (וכן היה) וזה בודאי יקר בעיני מעל כל הזן:

והלכתי עמו עד לבית הבעל הבית ר' משה הנזכר לעיל ונכנס עמי אל העליה ורבי משה הבעל הבית לא בא לביתו עדין ולא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה' פ"ח ❦ צֶמַח מְנוּחָה רַבִּית זִצְיָ"ל "צֶמַח צְדָקָה שִׁדְרָה צְהַר מְסֻפְרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַ"ל" ❦
❦ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

הִיְתָה שֵׁם כִּי־אִם הָאִשָּׁה וְקִבְּלָה אוֹתִי בְּכָבוֹד בְּרַמְיָה וְתַכָּף
הַתְּפִלָּתִי מִנְחָה, כִּי כָּבֹר פָּנָה הַיּוֹם מְאֹד וְאַחַר מִנְחָה נְתִישְׁבֹּתִי
קִצָּת הֵיכָן אֲנִי בְּעוֹלָם, וְנִחַמְתִּי אֶת עֲצָמֵי קִצָּת, וְחִזְקֹתִי אֶת עֲצָמֵי
לְבַטַּח בְּה' שִׁיְהִיָּה הַכֹּל נָכוֹן בְּחֶסֶדּוֹ הַגָּדוֹל וְאַחַר כֵּן הַתְּפִלָּתִי
מֵעָרִיב וְסִפְרֹתִי סִפִּירַת הָעֶמֶר וְקִדְּם שְׁגִמְרֹתִי בָּא הַבַּעַל הַבַּיִת ר'
מִשָּׁה וְקִבֵּל אוֹתִי בְּסֶכֶר פָּנִים יְפוֹת וַיִּשְׁבֹּתִי עִמּוֹ עַל הַמַּצָּעוֹת
שְׁלָהֶם בְּדַרְכָּם וְאַחַר כֵּן בָּא ר' יוֹסֵף שְׁאוּכַל שֵׁם גַּם בֵּן אֶצֶל זֶה
הַבַּעַל הַבַּיִת, וְשָׂאָר אֲנָשִׁים שְׂכָנִים וְדַבְּרֹתִי עִמָּהֶם וְקִבְּלוּ אוֹתִי
בְּכָבוֹד וְדַבְּרֹתִי עִמָּהֶם מֵעַנְיֵן הַדֶּרֶךְ מִכָּאֵן לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְקִצָּתֶם
אָמְרוּ שְׁצָרִיכִין לְסַע דֶּרֶךְ עִיר דּוּמִיטָא, שְׁהוּא עִיר שֶׁל מִצְרַיִם וְזֶה
אוֹמֵר כָּכָה וְזֶה כָּכָה מִתּוֹךְ דְּבַרְיָהֶם הַבְּנֵתִי תַכָּף שְׂכָפִי הַנִּרְאָה
יְהִי דְרַכְּנֵנוּ מִכָּאֵן לְצִידוֹן וּמִשָּׁם לְצָפַת תּוֹבֵב"א [תְּבַנָּה וְתַכּוֹנֵן
בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן], וְהָיָה לִי זֶה לְנַחַת וּלְסִימָן יִשׁוּעָה שְׂאֲנִי
מִדְּבַר תַּכָּף מִדֶּרֶךְ נְסִיעָתִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל:

סִדְרָה לְקוּטֵי עֵצוֹת הַיּוֹמִי:

ב אי־אֶפְשָׁר לְקַבֵּל תּוֹכְחָה וּמוֹסָר מִמוֹכִיחֵי אֲמַת, כִּי אִם עַל־יְדֵי
אֲמוּנָה. כִּי הָאֲמוּנָה הִיא בְּחִינַת יְדֵים לְקַבֵּל הַמוֹסָר עַל יָדָם. אֲבָל
עַל־יְדֵי קְלָקוּל הָאֲמוּנָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, הוּא בָּא לְכַפִּירוֹת וּלְאֲמוּנוֹת
בוֹזְבִיזוֹת וּלְכַמָּה מִיָּנִי לִיצְנוּת, וְאֵינּוּ שׁוֹמְעֵי כָּלֵל הַמוֹסָר שֶׁל מוֹכִיחֵי
אֲמַת. עַל־כֵּן צָרִיכִין לְשַׁמֵּר אֶת הָאֲמוּנָה מְאֹד שֶׁלֹּא תִתְקַלְקַל
חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי הָעֶקֶר הִיא הָאֲמוּנָה וְהִיא כְּלָלִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְאִז
יִשְׁמַע וַיִּקְבֵּל מוֹסָר אֲמַת וַיִּשׁוּב אֵל ה' וַיִּרְחַמְהוּ (שם).

ג צָרִיךְ לְקַבֵּל תּוֹכְחָה שֶׁל אֲנָשֵׁי אֲמַת, וְאַף עַל פִּי שֶׁהַתּוֹכְחָה שְׁלָהֶם
הוּא לְפַעֲמִים בְּדֶרֶךְ בִּזְיוֹן, כִּי הֵם סוֹבְלִים צַעַר גָּדוֹל מֵאֲתָנוּ וְכו' (עֵינֵן צְדִיק לַט'; לִיקוּ"מ ל).

כִּי זֶה הָאֵילָן אֵין לוֹ מָקוֹם כָּלֵל, כִּי הוּא לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם לְגַמְרִי, וּבְחִינַת מְעַט מִחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה הוּא עֲדִין בַּמָּקוֹם כִּי עַל כָּל פָּנִים יֵשׁ לוֹ מָקוֹם מְעַט רַק שֶׁהוּא מְעַט מִחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה אֲבָל עֲדִין יֵשׁ לוֹ מָקוֹם מְעַט עַל כָּל פָּנִים, וּבְחִינַת מְעַט מִחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה שְׂיֵשׁ לִי, (הֵינּוּ לְבַעַל הַחַטּוּטָרוֹת) הִיא בְּחִינַת סוּף הַמָּקוֹם לְגַמְרִי, שְׂמִשָּׁם וּלְמַעַלָּה אֵין מָקוֹם כָּלֵל עַל כֵּן אֲנִי יְכוֹל לְשַׂא אֶת כָּלְכֶם אֶל הָאֵילָן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם לְגַמְרִי (כִּי זֶה בַּעַל הַחַטּוּטָרוֹת הוּא כְּמוֹ בְּחִינַת מְמַצֵּעַ בֵּין הַמָּקוֹם וּבֵין לְמַעַלָּה מִן הַמָּקוֹם לְגַמְרִי כִּי יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת עֲלִיוֹנָה שֶׁל בְּחִינַת מְעַט מִחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת סוּף הַמָּקוֹם מִפָּשׁ, שְׂמִשָּׁם וְהִלָּא אֵין נִמְצֵא תִבֵּת מָקוֹם כָּלֵל כִּי מִשָּׁם וּלְמַעַלָּה הִיא בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִן הַמָּקוֹם לְגַמְרִי וְעַל כֵּן הוּא יְכוֹל לְשַׂא אוֹתָם מִתּוֹךְ הַמָּקוֹם, לְבְּחִינַת לְמַעַלָּה מִן הַמָּקוֹם וְהִבּוֹ) וְלִקְחֹתִי אוֹתָם, וְנִשְׂאֹתִי אוֹתָם לְשָׁם אֶל הָאֵילָן הַזֶּה"ל.

נִמְצֵא שְׂיֵשׁ לִי הַסְּכָמָה מִהַזֶּה"ל, שְׂיֵשׁ לִי בְּחִינַת עֲלִיוֹנָה שֶׁל מְעַט מִחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה (בְּשִׁבִיל זֶה הִיָּה נִדְמָה כְּבַעַל חַטּוּטָרוֹת, כִּי הוּא נוֹשֵׂא עָלָיו הַרְבֵּה, כִּי הוּא בְּחִינַת מוֹעֵט מִחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה כִּנ"ל) וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לְכֶם זֹאת בְּמִתְנָה שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנֵי וְנַעֲשֶׂה שָׁם שְׂמִחָה גְּדוֹלָה וְחִדּוּה רַבָּה מְאֹד.

סֵדֶר שְׂלֵחַת עֲרוּף הַיּוֹמֵי:

(יד) אם עלתה בו חזזית בענין שפסול או שהוא מנומר אם כשקולפו חוזר למראה האתרוג כשר (לאחר שנקלף ולא חסר כלום): (טו) נפל עליו מים בתלוש ותפח או סרח או שהוא כבוש בחומץ או מבושל או מנומר פסול: (טז) אם הוא שחור או לבן במקום אחד פוסל ברובו בשנים או בשלשה מקומות דינו כחזזית ליפסל אפילו במיעוטו: (יז) מקום שהאתרוגים שלהם כעין שחורות מעט כשרים ואם היו שחורים ביותר כאדם כושי הרי זה פסול בכל

מקום: (יח) העגול ככדור פסול: (יט) גדלו בדפוס ועשאו כמין בריה
אחרת פסול עשאו כמו ברייתו אע"פ שעשאו דפין דפין כשר: (כ)
התיום דהיינו שגדל שנים דבוקים זה בזה כשר: (כא) הירוק
שדומה לעשבי השדה פסול אא"כ חוזר למראה אתרוג כשמשהין
אותו כשר: (כב) שיעור אתרוג קטן פחות מכביצה פסול אבל אם
כביצה אפילו אם הוא בוסר שעדיין לא נגמר פריו כשר ואם היה
גדול כל שהוא כשר:

סימן תרמט (א) כל ארבעה המינים פסולים בגזול ובגנוב בין
לפני יאוש בין לאחר יאוש אבל גזול וקנאו בלא
סיוע המצוה כגון גזל לולב ושיפהו כשר דקנייה בשינוי מעשה
ומיהו לא יברך עליו ויש מי שאומר דלא נפסל גזול וגנוב אלא
לגנב ולגזולן עצמו אבל לאחרים כשר בשאר הימים חוץ מיום
ראשון: הגה ומשום זה יש ליוהר שלא יקצץ הישראל בעצמו אחד
מארבעה מינים שבלולב לצורך לולבו דקרקע אינה נגזלת וסתם עכו"ם גוזלי
קרקע הם ויבא בגזילה לידו אלא יקצצנו עכו"ם ויקנה מהם (תשובת הרשב"א
סימן תתנ"ב: הגהות אשיר"י ס"פ לולב הגזול) ואין חילוק בזה בין ארץ ישראל
או חוצה לארץ (א"ז) לולב שאגדו עכו"ם ועשאו כשר כמו סוכת עכו"ם
(מרדכי הל' קטנות): (ב) וכן שאול ביום ראשון משום דבעינן לכם: הגה
והמודר הנאה מלולבו של של חבירו או מלולבו של עצמו אינו יוצא בו ביום
א' דלא הוי שלכם. (תשובת רשב"א סימן תשמ"ז ותשמ"ז): (ג) וכן של עיר
הנדחת ושל אשירה של ישראל פסול אבל של עבודת כוכבים
לכתחלה לא יטול ואם נטל יצא מיום א' ואילך דלא בעינן לכם:
הגה ודווקא שלא נתכוין לזכות בו אבל אם נתכוין לזכות בו ה"ל של ישראל
דאינו יוצא בו ודוקא קודם שנתבטל אבל אם נתבטל ביד עכו"ם אפילו מכוין
לזכות בו אח"כ יוצא בדיעבד (רבינו ירוחם נ"ח ח"ג ור"ן) ועיין לעיל סימן

תקפ"ו: (ד) גנות הצעירים של עובדי כוכבים וכיוצא בהם מבתי שמייהם מותר ליטול משם לולב או שאר מינים למצוה (ואפילו האילן נטוע לפני עבודת כוכבים כל זמן שאין עובדין האילן) (רבינו ירוחם נ"ח ח"ג):

סֵדֶר לְקוּמֵי תַפְּלוֹת הַיָּבֵן:

תַּפְּלָה מִד תַּפְּלָה תפא: ומיוסד ע"פ תורה פ"ז { "אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים" אָבִי שָׁבַשְׁמַיִם, "מִלְכִי וְאֵלֶקִי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל, ה' חֲקֵרְתָּנִי וְהִתְדַע, אֶתָּה יִדְעָתָ שְׁבַתִּי וְקוּמֵי בִנְתָה לְרַעֵי מִרְחוֹק, אֶרְחִי וְרַבְעֵי זְרִיתָ וְכָל דְּרָכֵי הַסְּבִנְתָּה, כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן ה' יִדְעָתָ כָּלָה, אַחֲזוֹר וְקָדַם צִרְתָּנִי וְהַשֵּׁת עָלַי כַּפְכָּה פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁנָבָה לֹא אוֹכֵל לָהּ, אָנָּה אֵלֶיךָ מִרוּחֶךָ וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ אֶבְרָח, אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדָּךְ":

תפב: רבונו של עולם מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלינו למען שמך, וקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, בקש ברחמך צאן אובדות, צאן נדח ואין מקבץ: רבונו של עולם "תְּעִיתִי כְּשֶׁה אוֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבֹדָךְ" רבונו של עולם מרב עניי ועמלי ומרב עצם עונותי ופשעי הרבים והעצומים בלי שעור וערך ומספר, ומעצם בלבול דעתי מרבו הפגמים שפגמתי בעונותי מעודי עד היום הזה, על כן איני יכול לפתח פי לדבר כלל, וקשה וכבד עלי מאוד מאוד לפרש שיחתי לפניך, וגם אי אפשר לפרש כל שיחתי לפניך ככל אשר עם לבבי, כי "צרות לבבי הרחיבו" מאוד, אשר לא יספיק הזמן לפרטם, "כי רבות אִנְחוֹתֵי וְלִבִּי דָוִי", אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן הֶצִּיקְתָּנִי רוּחִי וְעֵצוֹר בְּמִלִּין לֹא אוֹכֵל, אֶמְרָתִי אֶשִׁיחָה וִירוּח לִי, אֲדַבְּרָה וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה, אוֹלֵי אֶזְכָּה עִתָּה לְמִצְאָה הַנְּקֻדָּה טוֹבָה הַשֵּׁךְ לְלִבִּי עִתָּה בְּאַמֶּת, שְׁאֶזְכָּה עַל יְדָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ מֵעִתָּה בְּאַמֶּת וְאֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁנִּפְלְנוּ וַיִּרְדְּנוּ בְּגָלוֹת

הַמַּר הַזֶּה לְמִקְוֹמוֹת שִׁירְדָנוּ כָּל אֶחָד לְפִי יְרִידָתוֹ, עִם כָּל זֶה עֲדִין חוֹבָה עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לַחֲתֹר וּלְבִקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר אֲבֹדוֹתֵינוּ הַרְבּוֹת וְהָעֲצוּמוֹת מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, אֲשֶׁר אֲבִדְנוּ בְּגִלְגּוּל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, עַל יְדֵי תֵּאוֹתֵינוּ הַרְעוֹת אוֹלֵי נְזֻכָה לְעוֹרֵר רַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲצֶל בַּעַל הַרְחָמִים הַמְרַחֵם עַל כָּל הָאֲזוּבִים וְהַנְּדָחִים, הַגּוֹזֵר בְּתוֹרָתוֹ לְהָשִׁיב אֲבֹדוֹת אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה לְמִצְאָה אֵיזָה אֲבֹדָה מֵאֲבֹדוֹת נַפְשֵׁנוּ הַרְבִּים, אוֹלֵי נְזֻכָה לְמִצְאָה מְקַצֵּתָם אוֹ כָּלָם וְאַף עַל פִּי שֶׁאֲנִי בְּעֲצָמֵי הַחַיִּב מְכַל הַצְּדָדִים, כִּי אֲבִדְתִּי לְדַעַת מַה שֶּׁאֲבִדְתִּי, וּבְעֹנוֹתֵי הַרְבִּים מִחַמַּת תֵּאוֹתֵי הַרְעוֹת, הֵייתִי כְּמוֹ שׁוֹטֵה הַמֵּאֲבִד מַה שְׁנוֹתֵנִין לוֹ, אַף עַל פִּי כֵּן אוֹלֵי אֲזֻכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְמִצְאָה עוֹד אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה אֲמַתִּיית שְׁתוּכַל לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל מַה שֶּׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַתְגַּבֵּר, בְּאַפְּן שֶׁאֲזֻכָּה מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמִצְאָה כָּל אֲבֹדוֹתֵי וְאֲבֹדוֹת אֲחֵרִים לְהַשִּׁיבָם כָּלָם לְמִקְוָמָם הָרְאוּי לְמִקְוֹר שֶׁנִּחְצְבוּ מִשָּׁם, בְּאַפְּן שֶׁיִּתְקַנּוּ כָּלָם בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּאַמְתָּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב:

תּפִּג: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, אֶתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֶעֱקַר הוּא תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי זֶה עֶקֶר הַנְּפִיזוֹן וְהַמְּתַקְלָא שֶׁל כָּל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּא הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה כְּדֵי שִׁיתְּנֶסֶה בְּנְפִיזוֹן זֶה, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכָּה לְמַה שִׁיזְכָּה אִם יַעֲמֵד בְּנְפִיזוֹן וּבְצָרוּף הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְּלוּיָהּ בָּזֶה, כִּי שְׁמִירַת הַבְּרִית הוּא יְסוּד הַכֹּל וְעַתָּה מָה אוֹמֵר וּמַה אֲדַבֵּר, אַחֲרֵי שֶׁפָּגַמְתִּי הַרְבֵּה בְּפָגַם הַבְּרִית כְּאֲשֶׁר פָּגַמְתִּי (וּבְפָרֵט וְכוּ'), "עַל כֵּן דִּבַּרְתִּי לָעוֹ", וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן לְהַתְּחִיל לְדַבֵּר אֲבָל כְּבָר גְּזֵרְתָּ עָלֵינוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים לְצַעֵק אֵלֶיךָ תָּמִיד, וּלְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד בֵּין בְּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה לְפִי בְּחִינַתְנוּ, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה לֹא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הַיָּד הַזֹּאת מִזֶּה הַיָּד הַשְּׂמֵאלָה לְעֵינֵי הַמִּשְׁכָּן וְלֹא יַעֲבֹר מִן הַיָּד הַשְּׂמֵאלָה לְעֵינֵי הַמִּשְׁכָּן וְלֹא יַעֲבֹר מִן הַיָּד הַיְמָנִית לְעֵינֵי הַמִּשְׁכָּן וְלֹא יַעֲבֹר מִן הַיָּד הַיְמָנִית לְעֵינֵי הַמִּשְׁכָּן

נְחַרִישׁ וְלֹא נִשְׁקַט מִלְּזַעַק וְלִצְעַק וְלִהְתַּחַנֵּן אֵלַיךָ תָּמִיד, כִּי חֲסָדֶיךָ לֹא תַמִּים וְרַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים כִּי אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ גְדֹלָתְךָ מְאֹד, וְכַגְדֻּלְתְּךָ כִּן חֲסָדֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ, וְכַאֲשֶׁר לְגְדֻלְתְּךָ אֵין חֶקְר, כִּן אֵין חֶקְר לְרַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ:

תּוֹרָה: וּבְכִן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתֹּאִיר עֵינַי בְּתוֹרָתְךָ, וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי שְׂאֲזֹכָה לִידַע וְלִהְשִׁיג וְלִהְבִּין דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר צִוִּיתָ עָלֵינוּ לְכַוֵּן כּוֹנֵנוֹת אֱלֹהִים בְּשִׁבְלֵי תִקּוֹן הַבְּרִית, "כִּי בַעַר אָנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי", וְאֵינִי יוֹדַע הַדְּרָךְ כָּל לְכוּן כּוֹנֵנוֹת רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֵחָה, וְקִדְשָׁנִי בְּקִדְשֵׁיךָ הַקְּדוּשָׁה, וּפְתַח לְבָבִי בְּתִלְמוּד תוֹרָתְךָ, וְעֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי לְלַמֵּד וְלִהְבִּין כָּל הַכּוֹנֵנוֹת אֱלֹהִים וְכָל הַתּוֹרוֹת הַשְּׂמֵיכִים לְזֶה, וְאֲזַכָּה לְמַצָּא בָהֶם דְּרָךְ נְכוֹן וְיִשָּׁר לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ תָּמִיד בְּכָל יְעַת וְאֲזַכָּה לְהִיוֹת בְּקִי בְּהִלְכָה, בְּקִי בְּרָצוֹא בְּקִי בְּשׁוּב, בְּקִי בְּעֵיל בְּקִי בְּנִפְיָה, וְלִקְיָם בְּאַמְתָּה וּבְשִׁלְמוֹת מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "אִם אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדָּה", עַד שְׂאֲזַכָּה לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה בְּאַמְתָּה תָּמִיד וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִפְתַּח יְדֶיךָ, וְתִהְיֶה יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ וְלִתְקַן כָּל הַתְּקוּנִים הַנִּמְשָׁכִין עַל יְדֵי הַיְחֻדִים וְהַכּוֹנֵנוֹת שֶׁל אֱלֹהִים, בְּאַפְּן שְׂנִיזָכָה מִהֲרָה לְתִקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצְוֶה לְמִלְּאָכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַאֲוֻחִזִים בְּיָדָם שׁוֹפְרוֹת הַמְּמַנִּים לְבַקֵּשׁ וְלִחְפֹּשׂ וְלִחְפֹּר וְלִחְתּוֹר אַחַר אֲבִדוֹת, שִׁישְׁתַּדְּלוּ בְּתִקּוֹן נַפְשֵׁנוּ, וַיִּבְקְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ אַחַר כָּל הָאֲבִדוֹת שֶׁאֲבִדְנוּ בְּעֵנֵינוּ מֵעוֹדְנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל יְדֵי תִאֲזוּתֵנוּ הַרְעוֹת, וּבְפִרְטָה עַל יְדֵי פְגַם הַבְּרִית אֶת כָּל מַה שֶׁאֲבִדְנוּ בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגּוֹלִים אֲחֵרִים, הַכֹּל יִחְפְּרוּ וַיִּחְפְּשׁוּ וַיִּמְצְאוּ כָּלֵם מִהֲרָה, וַיִּחְזִירוּ אוֹתָם לָנוּ, בְּאַפְּן שִׁישְׁתַּקְנוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ עַל יְדֵי זֶה בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּאַמְתָּה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב: